

عنوان مقاله:

همگام ساختن قراردادهای یکپارچه سازی منابع نفتی همجوار داخلی با الزامات حقوق ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوق تطبیقی معاصر، دوره 13، شماره 26 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

لعیا جنیدی - دانشیار دانشگاه تهران،

سیدفریدالدین طباطبایی ستوده - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی پردیس کیش دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اتخاذ رویکرد ترکیبی در قراردادهای بالادستی نفت و گاز ایران یا به عبارت دیگر ادامه یافتن حضور قراردادی پیمانکار پس از مرحله اکتشاف و توسعه به مرحله تولید از یک سو و برقراری نسبت مستقیم میان عواید پیمانکار و سطح تولیدات میدان از سوی دیگر می تواند شرایطی را فراهم آورد که در آن، پیمانکاران نواحی قراردادی همجوار در مواجهه با کشف منبع نفتی مشترک میان نواحی قراردادی اقدام به رقابت در برداشت هرچه بیشتر از مخزن نمایند. رویارویی دولت ها با مشکلات اقتصادی و زیست محیطی ناشی از چنین رقابت هایی، موجبات تدوین مقرراتی در خصوص یکپارچه سازی نواحی همجوار قراردادی و به تبع آن فراگیری قراردادهای یکپارچه سازی و عملیات یکپارچه در این عرصه را فراهم آورده است. الگوی قراردادی تعرفه شده از سوی انجمن مذاکره کنندگان بین المللی نفت را می توان تلاشی برای جمع آوری رویه های حاکم بر تنظیم این قراردادها به منظور تدوین یک قرارداد نمونه استاندارد دانست. کاربرد این الگوی قراردادی در ایران مستلزم رعایت الزامات حقوق ملی از جمله قواعد آمره حقوق قراردادهاست که از این منظر پذیرش امکان انعقاد آن در نگاه نخست با تردیدهایی همراه است. تحلیل حقوقی موارد چالش برانگیز نشان می دهد که با رعایت برخی تمهیدات که در این مقاله به آن پرداخته می شود می توان قراردادهای یادشده را با الزامات حقوق ایران همگام نمود.

کلمات کلیدی:

بازتعیین سهم مشارکت قطعه، تعیین سهم مشارکت قطعه، قاعده حیات، قرارداد عملیات یکپارچه، قرارداد یکپارچه سازی، منطقه قراردادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565412>

